

niin kuin aamu rakastaa kastetta

kirjoittanut

Sakari Mäkelä

kuvittanut

Paula Mela

*niin kuin aamu
rakastaa kastetta*

kirjoittanut

Sakari Mäkelä

kuvittanut

Paula Mela

Sakari Mäkelä (s. 1987) on järvenpääläinen valokuvaaja, mediatuottaja ja elokuvataiteen opettaja. Runoja hän on kirjoittanut vuodesta 2007 alkaen. Ne ovat syntyneet useimmiten öisinä haaveilun hetkinä, kun maailma on näyttänyt hauraimmat, kauneimmat ja kipeimmät puolensa.

Paula Mela (s. 1992) on järvenpääläinen nuori kuvataiteilija, joka on opiskellut graafista suunnittelua ja kuvittamista Pekka Halosen Akatemiassa. Paulan herkän tunteikkaat kuvitukset vievät lukijan mukaan sadunomaisiin maailmoihin ja tunnelmiin.

Tämä teos on tehty Paula Melan graafisen suunnittelun linjan opinnäytetyönä Pekka Halosen Akatemiassa.

© 2013 Sakari Mäkelä ja Paula Mela

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Painettu Saksassa ympäristöystävälliselle FSC®-sertifioidulle paperille.

ISBN: 978-952-286-780-3

Se ainoa valaistu polku

Näen syntymättömän päivän,

se on kaunis.

Aamun valo
paistaa niin kuin muinakin päivinä.

Päivän tuuli,
illan sadepisarat,

kaikki,

kuten syyskuun kahdentenatoista kuuluukin.

Aamun tee,
kylmät väreet,

unohtuneet avaimet,

naurut työpäivän aikana,
kesäillan muisto mielessä.

*Pyykkikone.
Märkä takapiha yläkerran ikkunasta.*

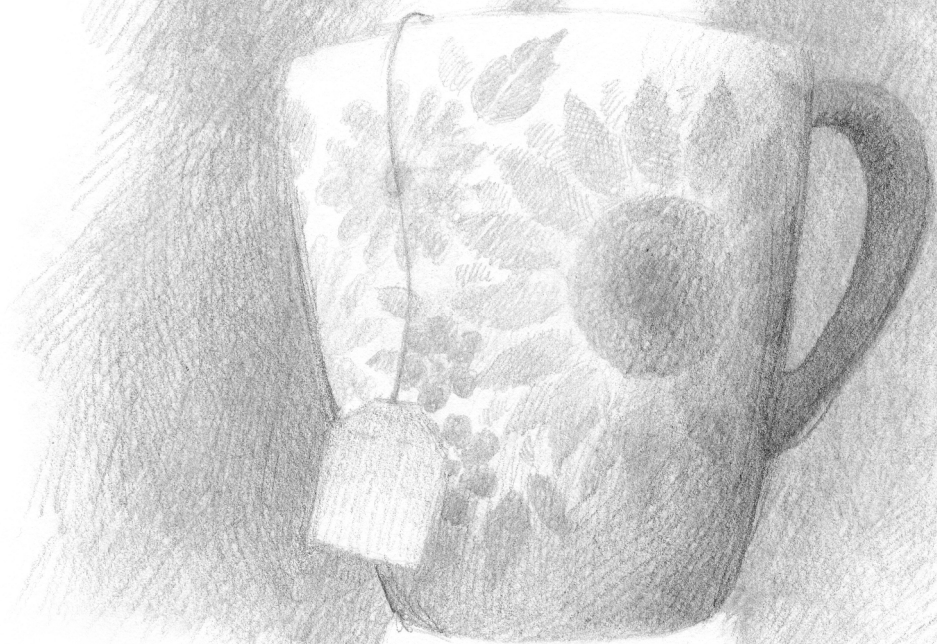
Nukkumaanmeno.

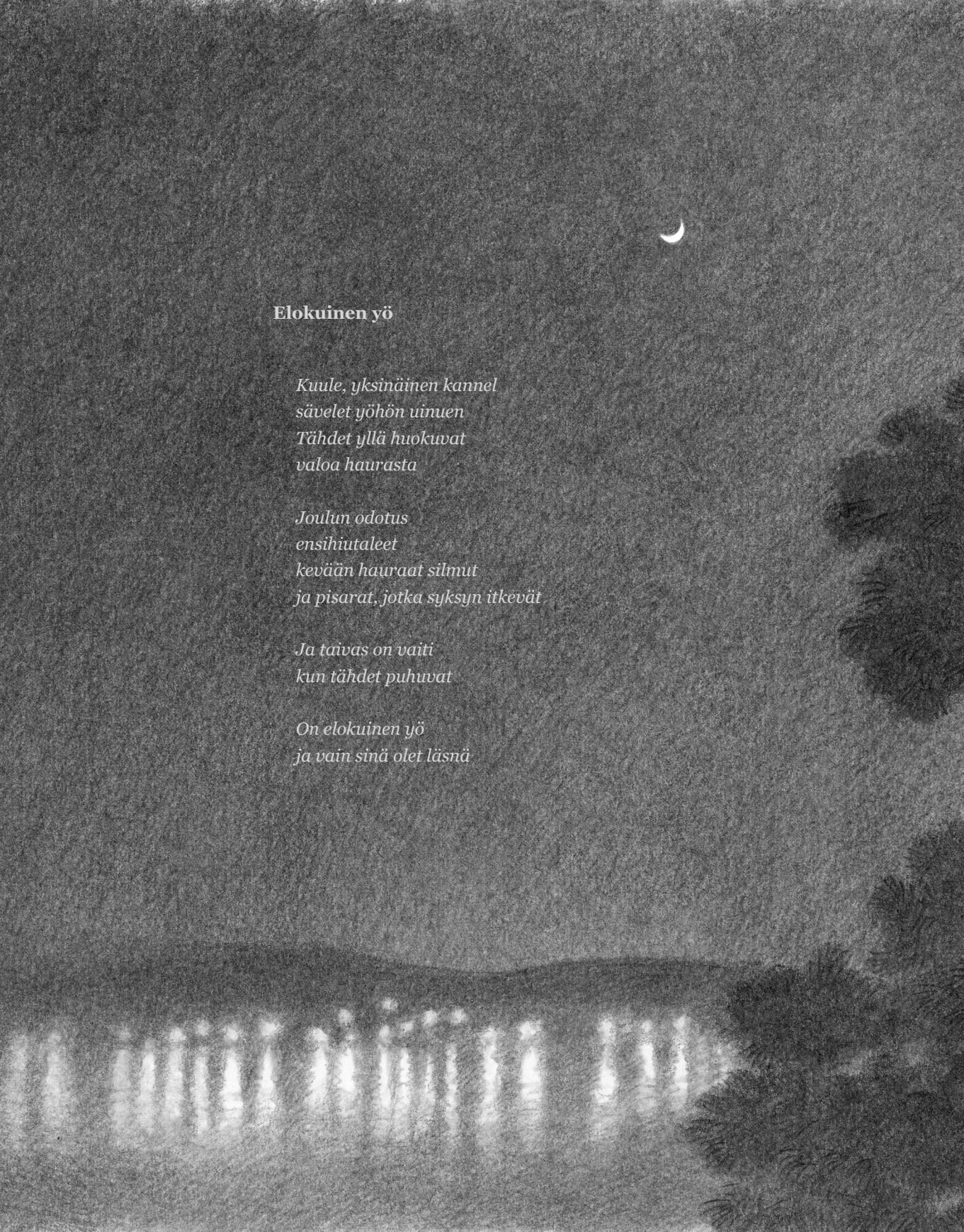
Tämän päivän näen,

jonka yksi polku
lukemattomien joukosta

voi läpäistä tällä retkellä.

Se ainoa valaistu polku.

Elokuinen yö

*Kuule, yksinäinen kannel
sävelet yöhön uinuen
Tähdet yllä huokuvat
valoa haurasta*

*Joulun odotus
ensihiutaleet
kevään hauraat silmut
ja pisarat, jotka syksyn itkevät*

*Ja taivas on vaiti
kun tähdet puhuvat*

*On elokuinen yö
ja vain sinä olet läsnä*

Valo

Seison yksin
kuin aavalla merenrannalla
jossa ei ääriä näy

aallot viistävät jalkojeni pohjaa
viileä syvyys viilettää allani

Kaunis äärettömyys edessäni
tähdet laulavat ylläni
elämistä kaukaisista,
ikuisista

En koe muuta kuin tuulen kasvoillani
etääntyvän horisontin

tila lähenee
suurenee
ja samalla hämärtyy

mutta rytmi vie
kantaa läpi aallokon

Lennän läpi unelmieni,
kosken peltoja
hipaisen puiden latvoja

työnnän sormeni veden pintaan

se halkoo vettä

pisarat leikkivät kilpaa tähtien kanssa

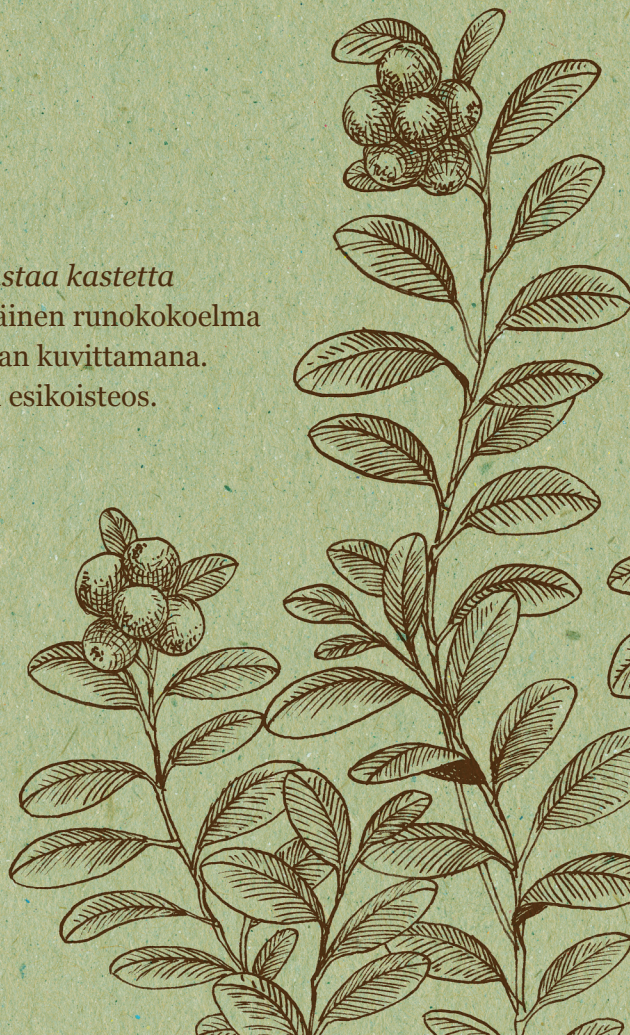
kaikki on raikasta
kaikki on vapaata

kaikki on unta

*“Hän katsoo, kun luonto alkaa herätä
Kuin maailma olisi herkkää ja hidasta valssia.”*

niin kuin aamu rakastaa kastetta
on Sakari Mäkelän ensimmäinen runokokoelma
kuvataiteilija Paula Melan kuvittamana.
Kirja on molempien esikoisteos.

82.2

ISBN 978-952-286-780-3